

JAZZFLITS NUMMER 412

29 JANUARI 2024

IN DIT NUMMER:

1 BERICHTEN

4 JAZZ OP DE PLAAT

Baars/Buis/Deman, Cecilie Strange, Angelo Verploegen, Jasper Staps, Tico Pierhagen e.a.

EN VERDER (ONDER MEER):

9 Lyle 'Spud' Murphy (Erik Carrette)

14 Jazzweek Top 3

14 Jazz in beeld: Kaufmann/De Joode/Gratkowski (Marcel Schikhof)

20 JAAR JAZZFLITS

01 09 2003 - 01 09 2023

JF 413 KOMT 12 FEBRUARI UIT

BERICHTEN

Mike del Ferro. (Persfoto)

Mike del Ferro had meeste buitenlandse jazzoptredens in 2023

Van alle Nederlandse jazzmusici had pianist Mike del Ferro in 2023 de meeste buitenlandse optredens. Hij trad vorig jaar 71 keer buiten Nederland op, zo blijkt uit het rapport 'Exportwaarde Nederlandse Populaire Muziek', dat Buma-Stemra medio januari publiceerde. Saxofoniste Candy Dulfer speelde 46 keer buiten de grenzen. Zij staat op de onderste plek in de Top 50 die in het rapport is opgenomen. Meer jazzmusici telt het overzicht niet. Bovenaan staat DJ Tiësto, die 121 keer over de grenzen een show gaf. Met 86 buitenlandse optredens zijn de pianospelende broers Lucas & Arthur Jussen de enige klassieke musici in de lijst.

Angelique van Os sprak met Mike del Ferro over zijn vele reizen. Luister hier:

<http://tinyurl.com/4rnwmmhn>

ia77

JazzFlits

ONAFHANKELIJK JAZZPERIODIEK SINDS 2003

NAUSYQA, ANAPHORA TRIO EN MICHAEL MURRAY WINNEN KEEP AN EYE THE RECORDS

Het Anaphora Trio, Michael Murray's Colourfield en NAUSYQA hebben op 25 april in TivoliVredenburg, Utrecht het concours Keep an Eye The Records 2024 gewonnen. Ze mogen op tournee langs een aantal podia van de Vereniging Nederlandse Jazzpodia en Jazzfestivals (VNJJ) en krijgen ieder 10.000 euro om een album te maken. Dat album wordt tijdens de editie 2025 van The Records gepresenteerd. Bassist Cas Jiskoot kreeg als 'most promising talent' een bedrag van 2.500 euro.

Uit een recordaantal van 115 aanmeldingen, van negen verschillende conservatoria, koos een vakjury (blind) zeven finalisten: Daan Kluwer Quartet, Vera Morais & Hristo Goleminov, Loek van den Berg Quintet, The Dam Jawn, NAUSYQA, Anaphora Trio en Micheal Murray's Colourfield. De juryleden Yoran Vroom, Bert Palinckx, Martina van Nieuwland, Peter van Brummelen en Corrie van Binsbergen kozen tijdens de finale de drie winnaars. Originaliteit, samenspel en spelplezier waren daarbij belangrijke beoordelingscriteria geweest, vertelde juryvoorzitter Vroom tijdens de bekendmaking. De leden van het winnende Anaphora Trio studeerden aan het Rotterdams conservatorium; de musici van NAUSYQA en Michael Murray's Colourfield aan het Amsterdams conservatorium. Onder de titel 'The Records on Tour' gaan de drie winnaars een aantal Nederlandse podia aandoen. Bij organisator VNJJ is een veertigtal van de meest prominente jazzpodia aangesloten, waaronder het Bimhuis, LantarenVenster, TivoliVredenburg, Paradox, maar ook een aantal kleinere podia. Het concours vond dit jaar voor de tiende keer plaats, ter gelegenheid waarvan de prijs voor het 'most promising talent' in het leven werd geroepen. Winnaar Cas Jiskoot viel als bassist van het Idema/Serieuse Quartet al eerder in de prijzen tijdens het concours. Het viertal was een van de winnaars van 2020. Op de avond van de finaledag presenteerden de winnaars van 2023 hun nieuwe platen. Dutch Mountain Tribe presenteerde zijn gelijknamige debuut (Zennez Records), gitarist Ronny de Carlo zijn plaat 'Fonque Nouveau' (Zennez Records) en het Federico Calcagno Octet bracht stukken van zijn album 'Mundus Inversus' ten gehore.

Heeft u jazznieuws? Stuur het ons: jazzflits@gmail.com.

Minla (Mirte Leconte (zang), Marthe van Droogenbroeck (trompet). (Persfoto)

Negen kandidaten voor Belgische voorrondes B-Jazz Intern. Contest

Uit negentien inzendingen zijn negen Belgische bands geselecteerd die in drie voorronden gaan dingen naar twee finaleplaatsen van de B-Jazz International Contest 2024. Het zijn Elsirir, YENTL en TB Project (zij spelen 15 maart in een voorronde in Leuven), Tomer Cohen Trio, **Minla** en Anaphora (voorronde 23 maart in Antwerpen), en Werend Alleen, Tim Vermeulen Quartet en Juxtaposition (voorronde 30 maart in Harelbeke). Na de drie voorrondes selecteert een professionele jury twee finalisten. Tijdens de finale treden in totaal zes groepen op, waaronder (onder voorbehoud) een groep geselecteerd door Saint Louis College of Music (Rome, Italië) en een groep geselecteerd door het festival Getxo Jazz (Spanje). De finale van het concours is onderdeel van het Gentse festival Jazz in 't Park en vindt in september plaats.

Bert Joris componeert voor accordeon

Voor 'Looking Within', een nieuw project van het Brussels Jazz Orchestra, heeft trompettist Bert Joris een aantal 'fluis-terstille, maar krachtige composities op maat van akoestische ruimtes' geschreven, zo vermeldt een persbericht. Ze worden door het orkest zonder piano, gitaar en drums uitgevoerd. Voor het project is accordeonist Philippe Thuriot aan de bezetting toegevoegd. De muziek wordt uitgevoerd in de kerken Aalst (6 april), Aarschot (13 april) en Zaventem (26 april).

CO DE KLOET MAAKT WEKELIJKS JAZZPROGRAMMA VOOR BUMA CULTUUR

Presentator Co de Kloet gaat voor Buma Cultuur een wekelijks jazzprogramma van een uur maken. InJazz Radio zal in ieder geval via de Concertzender te beluisteren zijn, maar andere radiostations mogen het ook uitzenden. Ook zal het als podcast beschikbaar komen. Het programma 'inJazz Radio' is vanaf 3 februari beschikbaar en is bedoeld om Nederlandse muziek te promoten.

"De gevestigde media besteden weinig aandacht aan genres zoals jazz, world en alles wat daaraan raakt", aldus Mark van Schaik, genremanager klassiek, jazz en world bij Buma Cultuur: "Co presenteert wekelijks voornamelijk nieuwe muziek, met een focus op Nederlands copyright. Naast de afleveringen waarin recente Nederlandse releases worden besproken, veelal met de makers zelf, zullen er ook locatie-opnames/uitzendingen plaatsvinden met livemuziek. Tweemaandelijks zal er ook een Engels-talige versie geproduceerd worden, zodat inJazz Radio nieuwe Nederlandse muziek ook internationaal kan promoten." Co de Kloet: "InJazz Radio zal op veel verschillende plekken te horen zijn. Zo bieden wij luisteraars, zowel de liefhebbers als nieuwe publieksgroepen, de mogelijkheid om binnen hun vertrouwde luisteromgeving kennis te maken met de muziek van nu. Dat de musici en componisten die aandacht verdienen is voor mij geen punt van discussie." De eerste liveopnames worden op 4 februari in Laren gemaakt met zangers Monica Akihary, fluitist Ronald Snijers, het Ketija Ringa Quintet en Trio Eran Har Even.

LEUVEN JAZZ KIEST VOOR JONG TALENT

Bij het festival Leuven Jazz ligt de nadruk dit jaar op jong en lokaal jazztalent. Het festival omvat 28 concerten en vindt op 15, en van 21 tot en met 24 maart plaats. Het festival is deze keer grotendeels gratis toegankelijk.

Het festival gaat op 15 maart van start met een voorronde van de B-Jazz International Contest 2024. Daarin spelen Elsirir, YENTL en TB Project in de Leuvense schouwburg 30CC. Op 21 maart wordt daar de draad weer opgepakt met BeraadGeslagen (drummer Lander Gyselinck en toetsenist/zanger Fulco Ottervanger) op. Op zondag 24 maart geeft toetsenist Alex Koo 's morgens in de schouwburg een ligconcert en zijn er 's middags op acht locaties huiskamerconcerten. Onder anderen Adriaan Swerts, Bodem, Mathys/Idris duo en het Vagos Kwintet staan op het programma. Ook is er die dag de lezing 'I Just Don't Understand Jazz' door Kurt Overbergh.

Voor het volledige programma kijk op: www.leuvenjazz.be.

Ada Rovatti. (Persfoto)

Fay Claassen te gast op nieuwe album Ada Rovatti

Zangeres Fay Claassen zingt een track op 'The Hidden World Of Pilo', het zevende album van de Italiaanse saxofoniste en componiste **Ada Rovatti**. Claassen is te horen in 'Hey you (Scintilla of sonder)', dat ook op single is uitgebracht. Ook de vocalisten Kurt Elling en Nikki Haris leverden een gastbijdrage. Aan het album, waarop tien stukken staan, werkte verder trompettist Randy Brecker mee. Overigens is Fay Claassen op 23, 24 februari en 1 maart in Kopenhagen te gast bij de Danish Radio Big Band. Onder leiding van Reuben Foyer brengt het orkest dan een eerbetoon aan Steely Dan. De andere gast is gitarist Hamish Stuart.

Monty Alexander viert 80ste verjaardag met album 'D-Day'

Pianist Monty Alexander brengt ter gelegenheid van zijn tachtigste verjaardag een album uit onder de titel 'D-Day'. Alexander werd namelijk geboren op D-Day, 6 juni 1944, en vernoemd naar de Britse generaal Bernard 'Monty' Montgomery, die bij de invasie betrokken was. Op de plaat, die in maart verschijnt, speelt Alexander met zijn trio bekende stukken uit de Tweede Wereldoorlog, zoals 'Brazil' en 'I'll never smile again', alsmede enkele nieuwe eigen composities waarvoor hij zich liet inspireren door de gebeurtenissen op zijn geboortedag.

Heeft u jazznieuws? Stuur het ons: jazzflits@gmail.com.

JAZZ BUNGELT ONDERAAN IN VS-PLATENMARKT

Met een marktaandeel van 1% bungelde de jazz in 2023 onderaan in de Amerikaanse platenmarkt, zo blijkt uit het jaarrapport van de Amerikaanse organisatie Luminare (voorheen Nielsen Music). In het genoemde percentage zijn cijfers van streamingdiensten, alsmede de fysieke en digitale verkoop van muziek begrepen. Klassieke muziek had een marktaandeel van 0,9%.

Popzangeres Taylor Swift haalde met haar muziek in haar eentje een marktaandeel van 1,79%. Ter vergelijking: gospel kwam uit op 1,7%; kindermuziek op 1,1%; latin op 6,9%; country op 8,4% en pop op 12,4%. Het meest beluisterd werden rock (19,4%) en hiphop (25,3%). Ongeveer een kwart van alle titels die beschikbaar zijn op streamingdiensten wordt nooit beluisterd, zo meldt Luminare verder nog, en ruim 150 miljoen nummers werden in 2023 minder dan duizend keer beluisterd. Sinds 1 januari jl. geeft streamingdienst Spotify dan geen vergoeding meer aan de desbetreffende musici.

85 JAAR BLUE NOTE GEVIERT MET AMERIKAANSE TOURNEE ALL-STAR QUINTET

Ter gelegenheid van het 85-jarig bestaan van Blue Note, toeren vijf grote namen van het Amerikaanse platenlabel dit voorjaar als The Blue Note Quintet door de Verenigde Staten. Het zijn pianist en muzikaal leider Gerald Clayton, altsaxofonist Immanuel Wilkins, vibrafonist Joel Ross, drummer Kendrick Scott en bassist Matt Brewer.

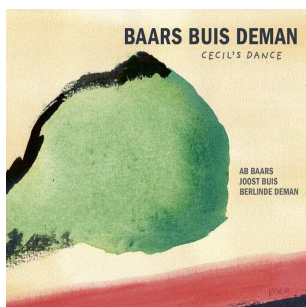
"Blue Note has been such a wonderful home for incredible musicians for all these years", zegt Clayton in een persbericht: "You can't help but think about all those masters, all those heroes that you've grown up listening to. To get a chance to pay tribute and try to carry some of that essence forward is truly just an honor." Ter gelegenheid van het jubileum wordt ook veel oud werk op vinyl heruitgebracht. Verder zet Blue Note de foto's van Francis Wolff in het zonnetje. Blue Note is eigenaar van meer dan twintigduizend kleuren- en zwartwitfoto's van de medeoprichter. Hij maakte die tussen 1940 en 1970. Onder meer de foto's die hij in 1957 maakte tijdens een sessie van saxofonist John Coltrane's 'Blue Train' zullen in een luxe editie verschijnen.

JAZZ OP DE PLAAT

BAARS/BUIS/DEMAN

Cecil's Dance

Wig

Wie wil horen hoe subliem Ab Baars omgaat met klankkleuren, doet er goed aan om de laatste track van zijn nieuwe album, 'Cecil's Dance' te beluisteren. 'Louange des dames', een compositie van de middeleeuwse componist Guillaume de Machaut (1300-1377) is in de bewerking voor klarinet, trombone en serpent van een ongekende schoonheid. Dat laatste instrument, een middeleeuwse voorloper van de tuba, wordt bespeeld door de Belgische Berlinda Deman, die Baars aan zijn langlopende duo met trombonist Joost Buis heeft toegevoegd. Schoonheid en ontroering maken een belangrijk deel uit van de klankwereld van de debuut-cd van dit nieuwe trio, want ook hun versie van 'This nearly was mine' van Rodgers & Hammerstein druipt van een Ellingtoniaanse pracht. Maar Baars zou Baars niet zijn als er ook niet de nodige weerbarstigheid in de muziek te vinden zou zijn. Het openingsstuk, 'For John', opgedragen aan zijn leermeester John Carter, kenmerkt zich door de schrille hoge klarinetnoten waaraan Baars onmiddellijk te herkennen valt. In 'Kikiriki' worden we verrast door speelse muzikale humor, culminerend in een tekst van de Amerikaanse dichter Wallace Stevens, voorgedragen door Baars en Buis. Ook 'Portret van de Selfkicker' bevat poëzie, ditmaal van de onvolprezen performance-dichter Johnny van Doorn. De toevoeging van Deman is veel meer dan de uitbreiding van het duo, er is sprake van drie volwaardige stemmen, waarbij het lage koper soms samensmelt, of de shakuhachi van Baars een weemoedige partner vindt in de serpent.

Herman te Loo

Bezetting:

Ab Baars (klarinet, shakuhachi),
Joost Buis (trombone),
Berlinda Deman (tuba, serpent).

Luister hier naar tracks van het album:

<http://tinyurl.com/56d9vejib>

Bent u op zoek naar de recensie van een bepaalde cd? Klik hier: <http://bit.ly/2eGAA92>

SALVOANDREA LUCIFORA QUARTET

Drifters

TryTone

De jonge Italiaanse trombonist Salvoandrea Lucifora is een veelgevraagde sideman in de Amsterdamse improscène, bij groepen als Orquesta del Tiempo Perdido en de Zebra Street Band. Zijn precieze notenleesvaardigheid, alerte improvisatietalent en zalvende toon (excuses voor de woordspeling) zijn drie begrijpelijke redenen daarvoor. Dat hij ook nog eens uitstekend kan componeren, toont hij op het debuutalbum 'Drifters' van zijn eigen kwartet. De groep die hij bij elkaar haalde, bestaat uit muzikanten die net als hij uitgesproken teamspelers zijn: pianiste Marta Warelis, bassist Omer Govreen en drummer Marcos Baggiani. Ze zorgen ervoor dat de twee suites die het album vullen ('Mediterranean suite' en 'Zanzibari suite') optimaal vorm krijgen in perfecte balans tussen geschreven en geïmproviseerd materiaal. De episodische suites, gebaseerd op Lucifora's indrukken van Middellandse Zee en Zanzibar, zitten vol met aantrekkelijke melodieën, stevige 'grooves' en klankimprovisaties. Het viertal houdt alles helder en open, met veel gevoel voor detail, zodat je als luisteraar de verhalen die het kwartet uit de doeken doet optimaal kunt volgen. Iedere muzikale wending is verrassend en houdt je voortdurend op het puntje van je stoel.

Herman te Loo

Bezetting:

Salvoandrea Lucifora (trombone, composities),
Marta Warelis (piano),
Omer Govreen (bas),
Marcos Baggiani (drums).

Luister hier naar tracks van het album:

<https://salvoandrea.bandcamp.com/album/drifters>

JASPER STAPS & REMBRANDT FRERICHS 4TET
The First At Last

Just Listen Records

Paul Desmond. Dat is onmiskenbaar het eerste waar je aan denkt als je Jasper Staps hoort in de openingstrack: 'Carice'. Maar hij klinkt veel actueler, helderder. Hij kleurt grote delen van het album 'The First At Last'. Het resultaat is licht, elegant en delicaat. Verhalend, zorgvuldig en vooral swingend! Staps en pianist Rembrandt Frerichs zijn al heel lang vrienden en hebben hun artistieke relatie vastgelegd in elf stukken. Het twaalfde stuk is solo-piano. Frerichs is een ruimdenkende musicus met diepe liefde voor geschiedenis en muziek uit het Midden-Oosten. Hij werkte samen met heel wat oosterse muzikanten. Staps is leider van het Paradox Jazz Orchestra. Hij is vaak actief in grotere bezettingen.

Het album is opgenomen in Studio 1 van het Muziekcentrum van de Omroep in Hilversum. De ruimtelijke akoestiek werd briljant vastgelegd door het audiofiele label Just Listen. Rembrandt speelt op zijn (Franse) Erard-vleugel uit 1903. Vooral in het verstilde 'Isfahan' klinkt dat instrument als in de tijd van Wynton Kelly. En ja hoor, na alle Desmond-associaties is er ineens in het vierde stuk: 'Melodie antique'. Dat is een actuele hint naar 'Take five' van Dave Brubeck. Met de herhalende frase van Brubeck en de klank van Desmond. Maar dan totaal anders: in een fris en modern arrangement. Mét de befaamde solo-roffel van Joe Morello. Drummer Mitchell Damen heeft nu de eer. En dan ook nog met die prachtige galm. Hij en bassist Matheus Nicolaievsky soleren nauwelijks, maar ze ondersteunen perfect. Frerichs schreef de helft van de composities. Maar er zijn ook uitgesproken standards zoals 'Ballad for Strayhorn' van Garry Mulligan. 'The First At Last' is niet vernieuwend, maar wel wonderschoon. Hier moet toch wel een of andere prijs mee te winnen zijn?

Peter J. Kortens

Bezetting:

Jasper Staps (saxofoon),
 Rembrandt Frerichs (piano),
 Matheus Nicolaievsky (bas),
 Mitchell Damen (drums).

Beluister het album hier:

<http://tinyurl.com/bdfpwhv6>

CECILIE STRANGE
Beyond

April Records

'Beyond', het nieuwste album van de Deense saxofoniste Cecilie Strange is, zoals ze zelf zegt, een ode aan allen die ze lief heeft. Zo refereert het eerste nummer, getiteld 'The Alices of my life', aan haar overleden oma en haar dochter, die beiden de naam Alice dragen. Thema's als de cyclus van het leven, moederschap en liefde vragen om intieme, kwetsbare en langzame muzikale vertolkingen. Cecilie Strange doet dat met introvert spel en een fraaie eigen toon. Het geheel ademt kalmte, zeker ook dankzij haar vaste bandleden. Op deze plaat hoort u geen gerag met een spervuur aan noten; de 'performance' is melodisch, lyrisch, haast zo onopvallend mogelijk. Pianist Peter Rosendal, drummer Jakob Høyer en bassist Thommy Andersson beheersen de kunst van het weglaten en versterken elkaar hierin. Nergens klinkt er iets te veel, nergens ontbreekt er iets. Josefine Cronholm voegt aan twee nummers haar prachtige en passende zang toe.

Bijzonder aan 'Beyond' is dat er 'in een cirkel' gemusiceerd wordt. Ter plekke wordt zowel geïmproviseerd als gecomponeerd. Er is geen vastomlijnd kader. Het elkaar aanvoelen en aftasten maakt een wezenlijk en bewust onderdeel uit van het musiceren. De opname is fraai en riekt nergens naar de studio (wat vaak toch het geval is). Klein kritiekpunt is de soms iets overheersende bas; die staat nogal op de voorgrond. Al met al is 'Beyond' een bijzonder album met dito musici, die bewijzen dat de intentie van muziek niet is om duizenden noten binnen een vast stramien te produceren. Cecilie Strange toont aan dat met weinig heel veel kan. Een meesterlijke, buitengewoon geslaagde plaat!

Ralf Jacobs

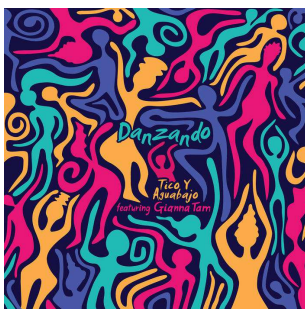
Bezetting:

Cecilie Strange (sax),
 Peter Rosendal (piano),
 Thommy Andersson (bas), Jakob Høyer (drums)
 + Josefine Cronholm (zang, percussie).

Beluister het album hier:

<http://tinyurl.com/3wr2x7se>

TICO Y AQUABAJO
Danzando
 ZenneZ

'Danzando' is het zesde album van pianist, componist en producer Tico Pierhagen. Pierhagen, geboren in Pasto in Colombia, is een veelzijdig muzikant. Hij studeerde jazz, klassiek, compositie en muziektechnologie. Sinds 2008 gaat hij regelmatig terug naar zijn geboorteland om met Colombiaanse muzikanten te werken. Zo ook voor 'Danzando', waarop onder anderen de Colombiaan Samuel Torres te horen is. Pierhagen brengt interessante complexe muziek die tegelijkertijd uitstekend in het gehoor ligt. Het is dansbaar, vrolijk en heeft mede door de verschillende genres een fraaie gelaagdheid. Pierhagen maakte deze plaat met zijn vaste formatie Tico y Aquabajo. Daarin zitten niet de minste uit de Nederlandse jazz- en Latinwereld. Zoals saxofonist Efraïm Trujillo (The Preacher Men, Amsterdam Funk Orchestra) en trombonist Frans Cornelissen (Cubop City Bigband, New Cool Collective). Efraïm Trujillo levert een echte Trujillo-solo af in het titelstuk 'Danzando'. Deze albumopener zet meteen de toon voor de hele plaat. En dan is er nog zangeres Gianna Tam. Zij heeft een duidelijke meerwaarde, vooral in 'Let's stay together'. De muziek op 'Danzando' is de perfecte combinatie van jazzrock, Latin en funk. Heel knap werk! Pierhagen is een wat eenzame ster aan het muzikale firmament, maar verdient zonder twijfel veel meer aandacht en erkenning. Overigens gaat de helft van de opbrengst van de plaat naar een goed doel, te weten het Doris Tuapante Kinderfonds.

Bart Hollebrandse

Bezetting:

Tico Pierhagen (Fender Rhodes, piano), Juan Guillermo Aguilar 'Cosito' (drums, percussie), Jose Juvinao (bas), Efraïm Trujillo (sax), Frans Cornelissen (trombone), Juan Guillermo Giraldo 'El Fabu' (trompet)
 + Gianna Tam (zang).

Beluister het album hier:

<http://tinyurl.com/2efm3k2j>

ANGELO VERPLOEGEN QUINTET
A Handful Of Stories
 Just Listen Records

Eerst speelde hij wel in bigbands, toen kwamen de Houdini's – die waren met z'n zessen – en daarna volgden diverse avonturen met minimale bezettingen. Trio's en een enkel duo. Poëtische klanken, fluistermuziek. Angelo Verploegen (1961) vond het onlangs tijd worden voor een wat groter geluid, en dat resulteerde in dit vijftal.

We horen het ene moment een traditioneel jazzkwintet – zij het zonder beboplicks – en even later vrije improvisatie. Dat alles geschiedt op een beschaafd volume; Verploegen houdt niet van herrie. Destijds, met de Houdini's, stonden de blazers al voor één microfoon, zodat de zaaltechnicus niets kon verprutsen. Maar als er een stevige, swingende basis nodig is, dan draait deze ritmesectie natuurlijk nergens z'n hand voor om.

De wat grotere bezetting stelt Verploegen in staat om een breed scala aan composities te laten horen. Hij putte daarbij uit zijn eigen oeuvre van de laatste 25 jaar. Bij elk stuk hoort een geschiedenis en zo komen we bij 'A Handful Of Stories': vijf stukken, dus letterlijk een handvol verhalen.

'Hub's hub', opgedragen aan de onlangs overleden trompetbouwer Hub van Laar, is groovy à la Hancock of Silver. 'Brad's feast' werd geschreven na een concert van Brad Mehldau, waarbij de componist nog helemaal verzáligd achter de piano schoof. 'Kikker en de horizon' is grotendeels een zoekerige improvisatie. Geïnspireerd door een verhaal van Max Velthuis waarin de onzekere Kikker op reis wil. Er is ook een traag stuk vol langgerekte noten met de passende naam 'By the end of the day'.

De trompettist speelt niet hard maar wel duidelijk gearticuleerd. Hij blaast veel nootjes; speels, wendbaar, soepel en kennelijk zonder veel fysieke inspanning. Saxofonist Nils van Haften zouden we op tenor vroeger een 'middengewicht' noemen, vergelijkbaar met laten we zeggen Hank Mobley. Daarvan hebben we er weinig in Nederland.

Pianist Marc van Roon geeft veel ruimte aan zijn medemusici en toont zich zeer tevreden met subtiele loopjes en wat pling-pling hier en daar. De ritmesectie is dan ook helemaal 'in the pocket'. Althans - wanneer dat de bedoeling is. De opnamekwaliteit is subliem, net als de eerdere albums die de bandleider voor Just Listen Records opnam.

Jeroen de Valk

Bezetting:

Angelo Verploegen (trompet, bugel), Nils van Haften (alt- en tenorsax), Marc van Roon (piano), Guus Bakker (bas), Jasper van Hulten (drums).

Beluister het album hier:

<http://tinyurl.com/hnce9dw9>

VARIA

Bobbi Humphrey op de hoes van haar plaat 'City Beat' (1988).

Experts kiezen favoriete fluitstukken

Tien experts vroeg New York Times-journalist Giovanni Russonello naar hun favoriete nummer van een jazzfluitist. Het instrument is in zijn ogen 'one of the more overlooked instruments in jazz'. Ten onrechte, zo schrijft hij 6 december in de Amerikaanse krant. Deze stukken rolden uit de bus:

Land of passion

[Hubert Laws](#)

Sophisticated lady

[James Newton](#)

Yesterdays

[Yusef Lateef](#)

You don't know what love is

[Eric Dolphy](#)

Just a love child

[Bobbi Humphrey](#)

Cherokee

[James Moody](#)

Obsession

[Dave Valentin en Herbie Mann](#)

Winter in America

[Gil Scott-Heron en Brian Jackson](#)

As you are

[Taylor McFerrin en Elena Pinderhughes](#)

Mai pinheiros!

[Maiaia Moraes en Teco Cardoso](#)

Stan Getz-workshop in Heemskerk

Trompettist Loet van der Lee geeft op 30 maart in het Cultuurhuis Heemskerk een workshop over de muziek van saxofonist Stan Getz. De workshop is voor instrumentalist en vocalisten vanaf zestien jaar met redelijke speelervaring en kennis van het notenschrift. De workshop duurt vier uur. Aan het eind wordt een opname gemaakt van wat is ingestudeerd. Loet van der Lee geeft zes keer per jaar een workshop gericht op het repertoire van een jazzmusicus.

OVERLEDEN

Jerry Coker, 14 januari 2024 (91)

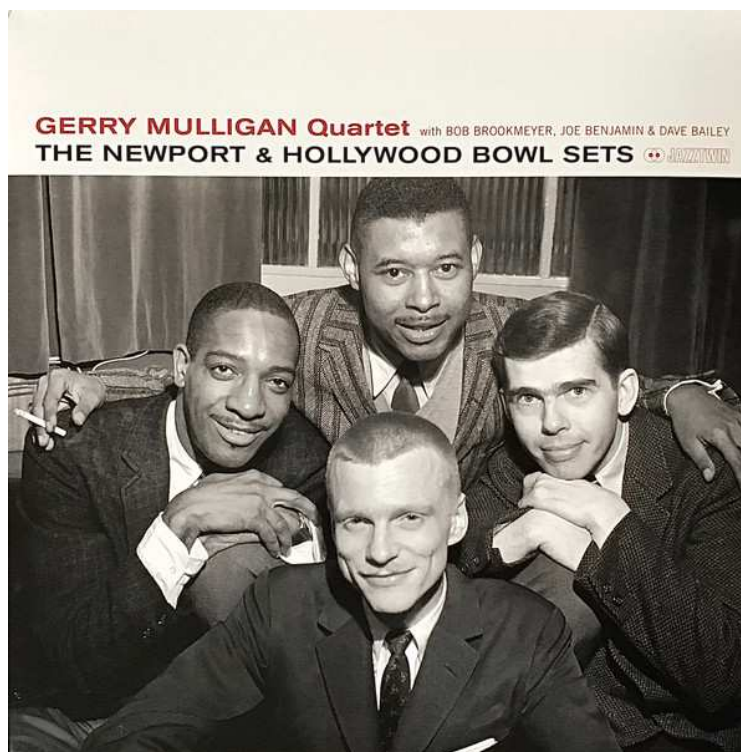
Was lid van de saxgroep in de band van Woody Herman die ons land bezocht in april 1954. Bekwaamde zich vooral op het gebied van muzikeducatie. Schreef daarover meerdere werkjes.

Sigi Schwab, 11 januari 2024 (83)

Duitse gitarist, was jaren werkzaam als instrumentalist en componist in radio- en filmstudio's in tal van formaties, speelde met Chris Hinze, liet zich beïnvloeden door etnische muziek uit velerlei hoeken van de wereld.

Carl Grubbs, 5 januari 2024 (79)

Altsaxofonist, ook actief op andere saxen. Invloeden van John Coltrane, van wiens eerste vrouw, Juanita Grubbs, beter bekend als Naima, hij een neef was. Richtte met broer Earl (overleden 1989) The Visitors op, maakte daar begin jaren zeventig vier platen mee op het Muse-label. Trok daarna op met altsaxofonist Julius Hemphill. Functioneerde als mentor in de jazzkringen van Baltimore.

Het Gerry Mulligan Quartet met drummer Dave Bailey (met sigaret in rechterhand) op de hoes van een Jazztwin-album. Bailey overleed eind december 2023.

Jay Clayton, 31 december 2023 (82)

Vocaliste. Voelde zich aangetrokken door de free jazz. Naast solo-optredens in de jaren tachtig, samen met vrouwelijke soortgenoten op zoek naar nieuwe klankmogelijkheden in de groep Vocal Summit, waarin ook Lauren Newton, Jeanne Lee, Urszula Dudziak en later Norma Winstone.

Sam Burtis, 29 december 2023 (75)

Bastrombonist. Geen solist, maar een vaste burcht in bigbands: Buddy Rich, Thad Jones-Mel Lewis Orchestra, het Lee Konitz nonet, Mingus big band (met Epitaph). Doceerde aan het conservatorium van Groningen.

[vervolg op de volgende pagina rechts...](#)

VARIA

Maandelijkse All Star Jam met docenten Conservatorium Maastricht

Op initiatief van een aantal docenten van het conservatorium van Maastricht vindt elke maand in de Stadsbrouwerij Maastricht een zogenaamd jam-concert plaats. De eerste set wordt verzorgd door een conservatoriumdocent met zijn genodigden. Aansluitend mogen studenten, andere docenten en liefhebbers jammen. De eerstvolgende jam is op 30 januari (zie het bovenstaande affiche). Carlo Nardozza (docent trompet), Ron van Stratum (docent slagwerk) Jo Dideren (docent bas) en Ray Hijink (master student) brengen dan hun favoriete latin-nummers. Speciale gast is die avond de Duitse saxofonist Johannes Müller.

Meer info: <http://tinyurl.com/4s4ry4uu>

Fototentoonstelling 'Jazzhelden in zwart-wit' in Edam

In jazzclub Mahogany Hall in Edam is de komende maanden onder de titel 'Jazzhelden in zwart-wit' een fototentoonstelling te zien met werk van onder anderen Ed van der Elsen, Eddy Posthuma de Boer en Ton van Wageningen. De foto's zijn tijdens concertavonden op zaterdag en tijdens de Mahogany Sessions op zondagmiddag te bekijken. In de club - Zeevangsseedijk 7, Edam - zijn jaarlijks twee exposities te zien. Ze openen steeds in januari en oktober.

Heeft u jazznieuws?
Stuur het ons: jazzflits@gmail.com.

OVERLEDEN (vervolg)

Dave Bailey, 28 december 2023 (97)

Drummer. Trad op met vele collega-musici; bekender geworden als lid van de succesvolle groepen van Gerry Mulligan en de combinatie Bob Brookmeyer-Clark Terry. Maakte in 1960-61 een aantal opnamen met een eigen sextet, waarvan die met trompettist Kenny Dorham op Onyx is heruitgegeven onder de naam van pianist Tommy Flanagan.

Frank Gordon, 27 december 2023 (85)

Trompettist. Sloot zich aan bij de AACM, waarna optredens volgden met Muhal Richard Abrams, Charli Persip, John Stubblefield, David Murray, Charlie Haden en het Thad Jones-Mel Lewis Orchestra. Echter weinig op de plaat te horen.

Willie Ruff, 24 december 2023 (92)

Hoornist en bassist. Trof in 1947 pianist Dwiki Mitchell, die hij in 1955 weer tegenkwam in de band van Lionel Hampton. Vormde met hem een duo dat een levenlang stand hield. Ze worden wel de ambassadeurs van de jazz genoemd, omdat hun optredens reikten tot in Rusland en China.

(jjm)

VARIA

West End-zangeres Dieke van Hoften. (Foto: Tjerk Laan)

West End Big Band viert 40-jarig jubileum

De Amsterdamse West End Big Band bestaat veertig jaar en viert dat 10 maart in de hoofdstad met een jubileumconcert. Als speciale gast is saxofonist Benjamin Herman van de partij. Het orkest startte begin jaren tachtig als Swing and Sweet Orchestra en speelde op feesten en partijen. Medio jaren negentig werd in Amstelveen een nieuwe oefenruimte betrokken in gebouw West-end en werd de naam veranderd in West End Big Band. Ook de muzikale blik werd geleidelijk verbreed. Momenteel staat het orkest onder leiding van trompettist Gerard Kleijn en telt het achttien leden. Het toegankelijk maken van jazzmuziek staat hoog in het vaandel. Zo worden concerten voor kinderen gegeven en Lindy Hop-dansavonden verzorgd. Tijdens het jubileumconcert zal de band met zangeres **Dieke van Hoften** eerst teruggrijpen op de begintijd van de jazz om vervolgens al musicerend naar de moderne tijd toe te werken.

Meer info: www.westenbigband.nl

DISCOGRAFISCHE NOTITIES

LYLE 'SPUD' MURPHY (1908–2005)

Trompettist-jazzhistoricus Richard M. Sudhalter (1938-2008) schreef 'Lost Chords: White Musicians and their Contributions to Jazz – 1915 - 1945' (928 bladzijden, uitgebracht 2001). Zijn het meestal blanke jazz-musici die tot een vergeten categorie behoren? Vergeten is Lyle 'Spud' Murphy zeker. Hij behoort tot een ondergewaardeerde categorie.

Alhoewel: bij het rangschikken van mijn jazzboeken bots ik op 'Harmonie en Orkestratie voor Dansorkest', geschreven door Robert de Kers (1906-1987), historisch orkestleider en arrangeur in België. Mijn exemplaar is uit 1944 (!). Ik bezit ook de Franstalige versie. Hij schrijft: "In het begin van mijn loopbaan maakte ik zelf gebruik van de methoden van Frank Skinner, Arthur Lange, Archie Bleyer, Lew Stone, Spud Murphy, enz. Ik heb ervaren hoeveel deze systemen afwijken van de dogmatiek die wij in de klassieke school leerden." De Kers kende reeds in 1944 Spud Murphy! Van Spud Murphy citeert De Kers bewerkingen van 'Back bay shuffle', 'I'll see you in my dreams', 'Sweet and lovely', 'Swingtime in the Rockies' en 'Jam session'.

Lyle Murphy werd op 19 augustus 1908 in Berlijn geboren en overleed op 5 augustus 2005 in Los Angeles. Hij kende een loopbaan van zes decennia in de muziekindustrie. Hij had enorme invloed op generaties componisten en arrangeurs. Spud Murphy behoorde tot de grote arrangeurs van de Big Band Era, zoals Fletcher Henderson (1897-1952), Don Redman (1900-1964), Bill Challis (1904-1994), Gene Gifford (1908-1970), Sy Oliver (1910-1988) en Billy Strayhorn (1915-1967).

Hij verdedigde de belangen van muzikanten. Van 1965 tot 1977 was Murphy voorzitter van de ASMAC (American Society of Music Arrangers and Composers).

[vervolg in de rechterkolom...](#)

Spud Murphy op een publiciteitsfoto uit 1939.

In 1988 werd Spud gehuldigd door Tom Bradley, Los Angeles' eerste zwarte burgemeester, omdat hij 'the quality of life in the City of Los Angeles', de Stad der Engelen, op een hoger niveau bracht. In 1990 werd Murphy door de Los Angeles Jazz Society verkozen tot 'Educator Of The Year'.

Murphy studeerde aardrijkskunde en sterrenkunde. Bovendien was hij een fervent bokser.

Hij is componist, arrangeur, orkestleider en multi-instrumentalist. Hij speelde altsax, tenorsax, klarinet, trombone en trompet. Als spelend muzikant was hij vooral actief in de late jaren twintig tot de jaren veertig.

Murphy werd niet uit Servische ouders geboren, zoals op diverse plekken op internet is te vinden. Ook niet als vrucht van Amerikaanse diplomaten in Berlijn zoals de Syncopated Times aangeeft (<http://tinyurl.com/49h4zpsp>). Spud gebruikt nooit 'zijn' naam Miko Stepanovic, genoemd naar zijn mysterieuze vader Josepa Stepanovic. Zijn echte naam is: Herbert Michael Lohdefinck. Langs moederszijde is zijn grootvader Carl Hermann Theodor Lohdefinck (Odense, 1881-1973); die kwam in 1904 van Kopenhagen naar New York. In 1908 adverteert hij in de kranten van Provo, Utah als tapijtwever en later als messenslijper. Hij nam deel aan het Deens cultureel leven in Provo. Hij was daar betrokken bij de Mormoonse kerk, die sterk verspreid is in Utah, nog steeds. Spud groeide op in een familie van Mormonen, dat blijkt uit documenten.

[vervolg op de volgende pagina links...](#)

Herbert M. Lohdefinck kwam met zijn Duitse moeder Fanny Lohdefinck (in 1883 geboren in Odense, Denemarken, overleden in Burbank, CA in 1975) naar Provo.

Met het SS Lake Champlain vertrokken moeder (29) en kind (4) op zaterdag 24 augustus **1912** in Liverpool, Engeland. Ze arriveerden in Lake Champlain, Quebec, Canada op 3 september 1912. Op 4 september werd de oversteek naar Detroit, Michigan gemaakt. (Spud was overigens een expert in de geschiedenis van de het passagiersschip Titanic. De Titanic verliet Liverpool op 10 april 1912 en zinkt in de nacht van 14 op 15 april. Achteraf voelde Spud zich als ternauwernood ontsnapt aan die scheepsramp.) Murphy's moeder Fanny huwde op 22 december 1914 met Ludwig Traugott Krauss, afkomstig uit Bavaria. Het koppel kende elkaar uit Duitsland en kwam samen naar Utah. Krauss werkte in 1942 voor Columbia Pictures. In 1918 woonde de familie in Provo, in 1920 en 1930 in Payson, in 1940 in Glendale, Los Angeles. Wanneer Spud het ouderlijk huis verliet is onduidelijk.

In 1943 vraagt Lyle Murphy de naturalisatie aan. Hij woonde toen in San Pedro, CA. Zijn nationaliteit was Duits, zijn beroep was muzikant. Op 23 juli 1943 trouwde hij met Madelene (uit Los Angeles, geboren 9 mei 1915). Hij vermeldt drie kinderen, meisjes: Jolie (26 februari 1930), Barbara (9 augustus 1931) en Lilith (21 augustus 1942). Hij moest twee getuigen aanbrengen: Gilbert C. Grau, arrangeur en George Simon, muzikuitgever.

Op 8 december 1944 werd Lyle Murphy officieel Amerikaan. Het Department of Veterans Affairs vermeldt dat Spud van 22 december 1944 tot 15 augustus 1945 diende bij de Merchant Marine.

Maar terug nu naar het begin van de jaren twintig van de vorige eeuw. Toen Spud op zijn veertiende belangstelling toonde om een instrument te leren kwam hij bij de familie van kornettist Red Nichols (1905-1965). Die gaf Spud een trompet en zei: 'Here, you want to be in a band? Take this'.

Tijdens de Prohibitie, officieel een periode van januari 1920 tot december 1933, was in Amerika de productie en verkoop van alcohol verboden. Stiekem werd die drooglegging omzeild. Mexico was dichtbij. Vanuit Laredo, een stadje op de Mexicaanse grens, versierde Spud in [vervolg in de rechterkolom...](#)

Deze foto werd eind 1946 in de Nola Studios in New York gemaakt tijdens sessie onder leiding van Brick Fleagle. Lyle Murphy (met vlinderdas en snor) zit in de trombonesectie naast de zwarte trombonist Sandy Williams. (Foto: William P Gottlieb)

1925 met vrienden een eerste muzikale job. Met een duo bestaande uit alleen een banjo en een sax gingen ze wat spelen voor drinkgeld.

Hij musiceerde in dansorkestjes als Jeff's Hot Rocks en de Rainbow Seven. Rond 1924 schreef hij al voor Johnny McFall's Honey Boys, een tienstuks-orkest uit Dallas, Texas.

Zijn eerste opgenomen arrangement is 'I got worry' vertolkt door Jimmy Joy's Orchestra. Het dateert van 19 maart **1928**, in Chicago (Brunswick 3959, ook 3857-A).

In de periode 1927-1928 werkt hij bij Jimmy Joy. Dikwijls speelt Murphy klarinet bij Joy op een cruiseschip dat voer tussen Amerika en China.

In 1928 speelt Murphy bij Ross Gorman. Spud speelt een hofoflits bij Slim Lamar and his Southerners Orchestra op 'Oriental illusions' op 22 september 1928, aldus specialisten (Victor V-40049 A). Locatie is het Memphis Auditorium in Tennessee. Eind jaren twintig en vroege jaren dertig vinden we Spud als arrangeur of spelend muzikant bij het Tracey-Brown Orchestra.

In **1933** verhuist hij naar New York.

Van 1929 tot **1934** is Murphy bij bandleader Austin Wylie (°1893-1947). Nog enkele van zijn werkgevers: Jan Garber (1931-1932), Mal Hallett (1933), Joe Haymes (1934), Fletcher Henderson (1936) en Seger Ellis (1937).

In februari **1938** is Nate Kazebier (1912-1969) de trompettist bij Murphy. Vanaf april 1938 is trombonist Santo Pecora (1902-1984) enkele maanden in Murphy's orkest.

De Salt Lake Telegram van 1 augustus 1938 adverteert een concert in het Saltair Paviljoen met een formatie van Spud Murphy, 'The Band of Tomorrow'. Op 6 september 1938 signeert hij een kaart 'To Gene Pack, with best wishes', een radiomaker voor Koulian Studios Limited in Utah.

Van 1937 tot **1941** leidde hij een bigband, met matig succes. In 1941-1942 is Murphy manager bij het orkest van bandleider-klarinetist Artie Shaw (1910-2004). (Shaw woonde zeven jaar in Gerona, Spanje, van 1955 tot 1962.)

[vervolg op de volgende pagina links...](#)

Vooral van 1940 tot **1943** werkt Spud samen met orkestleider Charlie Barnet (1913-1991). Waarom staat hierover niets vermeld in diens autobiografie? Op 9 november 1934 is Barnet de eerste blanke formatie in de Apollo in Harlem. Hij stond erop zwarte muzikanten op te nemen in zijn orkesten: Charlie Shavers, Frank Newton, Ram Ramirez, Trummy Young, Benny Carter, Roy Eldridge, Oscar Pettiford, Kansas Fields, Al Killian en Lena Horne.

Op 27 januari 1941 zit Spud Murphy in de trombonesectie voor het nummer 'Dutch kitchen soup'. Het is een nummer van Charlie Barnet met zijn orkest in Gotham's Liederkranz Hall voor de Lang-Worth radio transcriptions (Circle Records 65).

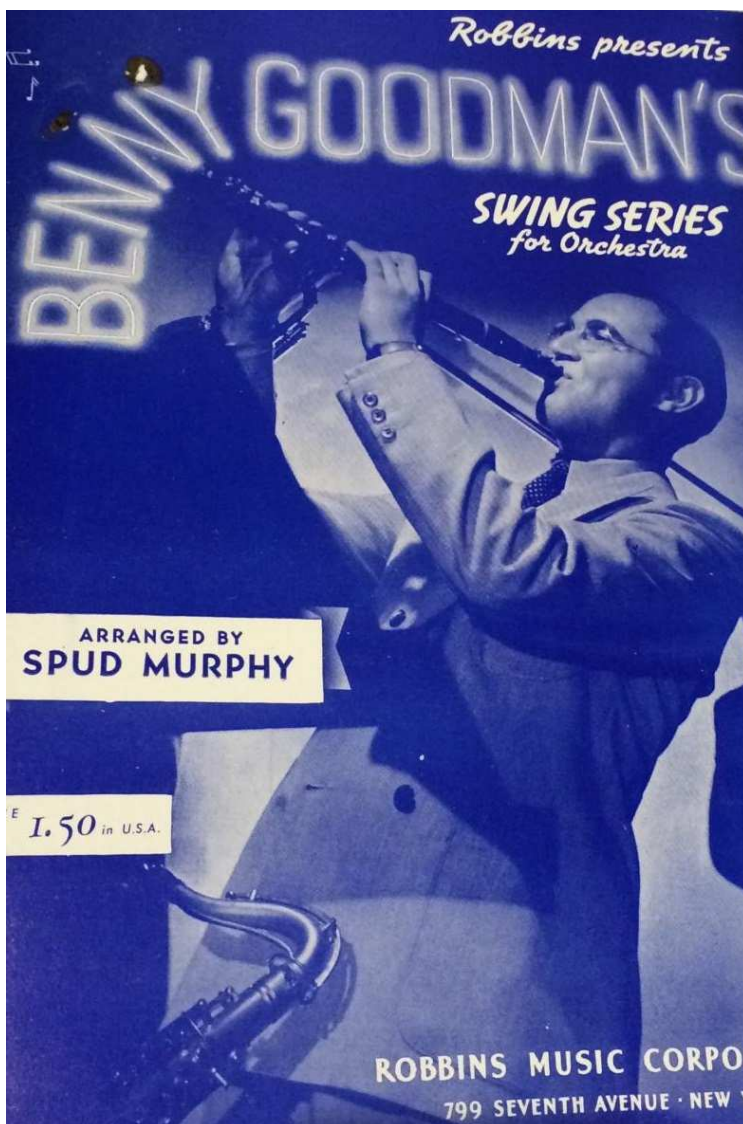
In 1984 verscheen de eerste editie van Barnet's autobiografie 'Those Swinging Years'. Hij was elf keer getrouwd. Om te voorkomen dat zijn exen zouden delen in de royalties nam hij 'Dale Bennett' aan als pseudoniem. Het boek eindigt met 'The Arrangements and the Arrangers', een lijst van 425 songs gaande van 'Admiration' tot 'Zamboanga'. Bizar: niet éénmaal wordt Spud Murphy genoemd!

Na de Tweede Wereldoorlog vestigt Spud zich in Hollywood en wordt hij een succesvol arrangeur van filmmuziek.

Rond **1948** trok Murphy zich terug op zijn studeerkamer om zijn 12-Tone-systeem te ontwikkelen. In **1955** komt hij spectaculair terug in de jazzwereld met de plaat 'Lyle 'Spud' Murphy and His 12-Tone System'.

Beluister het album hier:
<http://tinyurl.com/mr44u3dj>

Fresh Sound bracht het album samen met zijn 'New Orbits In Sound in 2010 opnieuw uit (Fresh Sound 2254). De heruitgave bevat een pak van zijn composities: 'Tone poem', 'Frantastic', 'Caleta', 'Lost in fugue', 'Frankly speaking', 'Illusion', 'Crazy quilt', 'Fourth dimension', 'Poly-Doodle', 'Dizzy dialogue', 'Seismograph', 'Triton', 'Pemba', 'Orbit', 'Misty rose', 'Slightly off center' en 'Daily double'. Op die cd staan 22 nummers uit 1954, 1955 en **1957**. Het bijzondere is de unieke bezetting van de saxen: sopraan, alt, tenor en bariton. De meest bekende muzikanten zijn Frank Morgan (altsax), Buddy Collette (tenorsax), Bob Gordon (baritonsax), Chico Hamilton (drums), André Previn (piano), Curtis Counce (bas), Shelly Manne (drums)
[vervolg in de rechterkolom...](#)

Bladmuziek van Spud Murphy's arrangement van 'Sing sing sing' voor het orkest van Benny Goodman.

en Larry Bunker (drums). Hoewel niet vermeld in de discografie van Benny Carter (Jazz Disco Project) speelde hij altsax mee in de saxsectie van november en december 1954. Carter was een goede lezer en liet de solo's over aan Morgan. Carters deelname moest stiekem gebeuren, want hij had een contract met Lester Koenig's Contemporary. De opnamen vonden plaats in Hollywood in de Capitol Studios en de Audio Arts Studio.

Beluister hier het album 'New Orbits In Sound':
<http://tinyurl.com/4zjnhvhp>

Murphy studeerde bij de Russische componist en arrangeur Ivan Boutnikoff (1893-1972). Hoewel ik geen bevestiging vond, was Boutnikoff een tijd werkzaam als dirigent bij het Brussels Philharmonie. En hoe verliep dat studeren op afstand vijftig jaar geleden?

Murphy werkte met zijn orkesten voor de NBC radio. Hij mocht drie jaar lang zijn composities uitvoeren in New York en Los Angeles. Halfweg jaren vijftig leidde hij een 'third stream'-combo. Lyle Spud Murphy overleed op 5 augustus **2005** in het Hollywood Presbyterian Hospital. Hij is begraven in het Forest Lawn Memorial Park in Glendale, Los Angeles County.

[vervolg op de volgende pagina links...](#)

Op 19 augustus 2005 vond in The Jazz Bakery in Santa Monica 'A Memorial Concert for Spud Murphy' plaats. Mora's Modern Rhythmists speelden Murphy's arrangementen. Dean Mora (°1962) was een vriend van Spud. 'Goblin Market' is zijn cd met Spud's arrangementen uit 1928-1937, opname in 2003. De titel is een compositie van Spud Murphy. Joe Haymes had er een hit mee in 1934. Bud Freeman speelt een tenorsolo bij Haymes.

Spud Murphy als arrangeur

In 1937 verscheen op 47 bladzijden 'Spud Murphy's Swing Arranging Method'. Spud schreef 102 arrangementen voor Benny Goodman. Van maandag tot donderdag schreef hij dagelijks een arrangement voor hem. In 1935-1937 was Spud Benny's grootste leverancier. In Chicago, op 24 januari 1936, speelt Goodman de hit van toen 'Stompin' at the Savoy', in een arrangement van Spud Murphy (Victor 25247).

Luister hier: <http://tinyurl.com/4ezp7bc7>

Bekend is 'Get Happy' dat Goodman opnam op 20 maart 1936. Merkwaardig, volgens Brian Rust's 'Jazz Records 1897-1942' is Spud Murphy de arrangeur. Maar op het labeltje van Victor 25279 en Bluebird 10461 staat echter Fletcher Henderson vermeld als arrangeur.

Op 23 mei 1936 speelt het orkest van Fletcher Henderson in Chicago 'Do you or don't you love me' met Spud's arrangement (Victor 25334).

In Chicago zond de NBC-radio een reeks Benny Goodman-concerten uit vanuit het Congress Hotel, periode 1935-1936. Producer Gus Statiras (1922-2004) bracht in 1998 enkele van die concerten uit op zijn Circle-label. Enkele hits van Goodman's Let's Dance radio-uitzendingen waren 'Ballad in blue', 'Get happy', 'Jingle bells', 'Diga diga doo', 'Restless', 'The glory of love'.

In diezelfde jaren 1935-1937 schreef Spud bovendien 74 arrangementen voor Glen Gray's Casa Loma band, op vrijdag telkens twee stuks.

Tussendoor schreef Murphy ook voor Isham Jones (1894-1956), de componist van 'There is no greater love'. En ook voor Les Brown (1912-2001) en diens Band Of Renown.

Wereldwijd worden nog meer dan tweehonderd van zijn stockarrangementen gebruikt. Hij schreef er twee op zaterdag.

[vervolg in de rechterkolom...](#)

De hoes van het album 'New Orbits In Sound', dat in de jaren vijftig bij het label Gene Norman Productions verscheen.

Spud schreef het liefst muziek voor muzikanten met wie hij op tournee was geweest: 'I write for the players, I don't write for the instrument ...!'.

In 1938-1939 nam hij veertien nummers op voor Decca, Vocalion en Bluebird. Toen hij minder ging optreden kwam hij eind jaren dertig bij de filmtak van Columbia Pictures. In 1942 arrangeerde hij 'The shorty George', een nummer van Jerome Kern en Johnny Mercer in de filmmusical 'You Were Never Lovelier'. Xavier Cugat vertolkte de muziek, zangers en dansers waren Fred Astaire en Rita Hayworth. Murphy werkte mee aan meer dan vijftig films. Hij arrangeerde de openingsmuziek van de 'Three Blind Mice' voor The Three Stooges, die werd gebruikt van 1947 tot 1958.

Luister hier naar 'Three Blind Mice':

<http://tinyurl.com/269vk3kc>

Een inventaris van Murphy's arrangementen vond ik niet. Zo arrangeerde hij nog 'Ballade for Jeanie' op 18 mei 1955, in Los Angeles, voor Jazz Studio Four, dat zijn de trompettist Jack Millman met zijn All Stars (met Maynard Ferguson alias Tiger Brown) (Decca DL 8156, nu Fresh Sound 502).

Luister hier naar 'Ballade for Jeanie' van Jazz Studio Four:

<http://tinyurl.com/m9jw9k4n>

In 1962 was Murphy orkestleider voor de opnamen van 'The Tony Fontane Story' (RCA Victor), film uitgebracht in achttien talen, verdeeld over 68 landen. Murphy werd hiervoor beloond met een Award.

In 1970 arrangeerde Murphy twee nummers voor Dave Holt And The True Believers: 'Minor bird' en 'Callé de Ninos'. Buddy Collette speelt hierbij fluit, in Los Angeles (Nero 1005, 45-T).

In een interview uit 2003 vertelt Lyle Murphy over het arrangeren voor het orkest van Bennie Goodman en het Casa Loma Orchestra. Beluister het interview hier: <http://tinyurl.com/fzp9br>.

Spud Murphy als muziektheoreticus

Murphy schreef 26 boeken over muziektheorie. Zijn 'System of Horizontal Composition', gekend als het 'Equal Interval System' (EIS), is een standaardwerk voor componisten en arrangeurs. Gespreid over twaalf boeken en 1.200 bladzijden. Zegt Quincy Jones: 'It's a killer course. I highly recommend this course to anyone who wants to seriously study music'. En Horace Silver: 'Lyle Murphy, a great teacher and educator'. Murphy's dochter Lilith beheert met 'Spud Core' de officiële website voor het EIS systeem: <https://equalintervalsystem.com>.

Sinds 2016 is de Nederlandse trompettist, arrangeur en componist Menno Daams (°1961) in Europa de enige 'Certified Teacher of EIS'. Hij kreeg les van David Blumberg en Ardell Hake, beiden overleden, maar door Spud zelf opgeleid. Menno Daams legt uit: 'Het EIS-systeem is geen doe-het-zelf cursus. Je kan het alleen volgen onder begeleiding van iemand die zelf de cursus heeft gevolgd en ook lesbevoegdheid heeft. De cursus is duur, tijdrovend en de moeite waard. Het is een verzameling oefeningen, zeer systematisch opgebouwd. Het vraagt huiswerk, vijf tot zes uur per week'.

Spud Murphy doceerde vooral in Los Angeles. Hij gaf ook een speciale cursus aan het Mount Royal University Conservatory in Calgary, Canada.

Een selectie uit Murphy's discografie

Met het Lyle 'Spud' Murphy Orchestra

21 april 1938, Decca 1853, 'My little girl', Trans-Continental (comp. Benny Goodman-Dave Rose)
21 april 1938, Decca 2040, 'Quaker city jazz' (comp. Jan Savitt-Jimmy Schultz), 'Cherokee' (Ray Noble)
21 april 1938, Decca 2109, 'Ecstasy' (comp. Spud Murphy), 'Dancing with A debutante'

14 februari 1939, Bluebird 10151, 'Blame it on my last affair', 'It's easy to blame the weather' (hier met vocalist Clyde Rogers)
14 februari 1939, Bluebird 10157, 'Hold out for love', 'Just a phrase'
4 december 1939, Bluebird 10539, 'Booly Ja-Ja' (comp. Buster Harding-Teddy Wilson), 'Dance of the doinks'
4 december 1939, Bluebird 10875, 'Pinetop breakaway', 'Sand dune'
vervolg in de rechterkolom...

Met het Charlie Barnet Orchestra

(doorgaans Spud Murphy als trombonist)
16 april 1940, Bluebird 10721A, 'Afternoon of a moax'
27 januari 1941, Circle CLP 65, Lang-Worth Transcriptions in Liederkrantz Hall, New York
14 augustus 1941, Bluebird 11281, 'Swingin' on nothin', vocal Ford Leary

20 januari 1942, Bluebird 11446A, 'Night of nights', vocal Al Lane
20 januari 1942, Bluebird 11446B, 'Ya Lu-Blu (I love you)', vocal Al Lane
20 januari 1942, Victor BS-071653, 'Do you know? (Well I do)', vocal Al Lane, Neal Hefti (trompet)
20 januari 1942, Victor BS-071654, 'I can't get started'

Uit de handel, maar in de mediatheek:

Classics 1266, Charlie Barnet, 1939-1940
Classics 1318, Charlie Barnet, 1940
Classics 1439, Charlie Barnet, 1940, volume 2
Hep CD 53, Charlie Barnet, 'The Transcription Performances 1941, New York'.

3 november en 3 december 1954, Lyle Murphy's arrangementen met een Spud Murphy Septet, in de reeks Gene Norman Presents (GNP 9): 'Four Saxophones In Twelve Tones', Frank Morgan (altsax), Buddy Collette (tenorsax), Bob Gordon (baritonsax), Russ Cheever (sopraansax), Buddy Clark (bas), Chico Hamilton (drums) en Richie Frost (drums) en Lyle Murphy (celesta). Nog eens: als Benny Carter erbij is, dan zijn het 'five' saxofoons.

16 augustus & 11 oktober 1955, '12-Tone Compositions & Arrangements By Lyle Murphy' (Contemporary C-3506) werd heruitgebracht als 'Gone With The Woodwinds!' met hetzelfde catalogusnummer, met Buddy Collette (fluit, klarinet, altsax, tenorsax), Abe Most (fluit, klarinet, altsax), Russ Cheever (klarinet, sopraansax, altsax), Jack Dumont (klarinet, altsax), Chuck Gentry (basklarinet, baritonsax), Andre Previn (piano), Curtis Counce (bas) en Shelly Manne (drums) (Contemporary C-3506, OJC 1905).

30 september 1957, GNP 33, 'New Orbits In Sound', met Milt Bernhart (trombone), Dick Nash (trombone), Russ Cheever (sopraansax), Buddy Collette (altsax, tenorsax), Morrie Crawford (tenorsax), Bill Ulyate (baritonsax), Curtis Counce (bas) en Larry Bunker (drums).

Inner City IC 1133 is 'The Ultimate Odyssey', ongeveer twintig composites van Murphy, producer en uitvoerder is gitarist Dan Sawyer (1981).

Erik Carrette

Een woord van dank

De meeste informatie bekwam ik van Alan Westby (Los Angeles). Ook nog van Marcie Beard (Provo), Jim Harrod, Noal Cohen (New Jersey), en Milton Nelson van ASMAC (Studio City). Uit Wenen van Dani Gugolz.

JAZZWEEK TOP DRIE

22 januari 2024

1 Emmet Cohen ft. Houston Person

Masters Legacy Series Vol. 5
(Bandstand Presents)

2 Cory Weeds

Home Cookin'
(Cellar Music Group)

3 The Count Basie Orchestra

Basie Swings The Blues
(Candid)

De JazzWeek Jazz Top Drie [geeft een overzicht van de meest gedraaide albums op de Noord-Amerikaanse jazzradio; \(www.jazzweek.com\).](#)

COLOFON

JAZZFLITS is een onafhankelijk jazzperiodiek voor Nederland en Vlaanderen en verschijnt twintig keer per jaar. **Uitgever/hoofdredacteur:** Hans van Eeden. **Correctie:** Sandra Sanders. **Vaste medewerkers:** Sjoerd van Aelst, Tom Beetz, Ruud Bergamin, Erik Carrette, Bart Hollebrandse, Roland Huguenin, Eric Ineke, Hans Invernizzi, Ralf Jacobs, Peter J. Kortens, Jaap Lampe, Herman te Loo, Jan J. Mulder, Gijs Ornée, Milan Popov, Lo Reizevoort en Jeroen de Valk. **Fotografie:** Tom Beetz, Marcel Schikhof, Joke Schot. **Webbeheerder:**

Erik van Doorne, Masters of Media. **Logo:** Het **JAZZFLITS**-logo is een ontwerp van Remco van Lis. **Abonnementen:** Een abonnement op **JAZZFLITS** is gratis. Meld u aan op www.jazzflits.nl. Een abonnee krijgt bericht als een nieuw nummer op de website staat. **Adverteren:** Het is niet mogelijk om in **JAZZFLITS** te adverteren. **Adres(post):** Het postadres van **JAZZFLITS** is per e-mail bij ons op te vragen. **Adres(e-mail):** Het e-mailadres van **JAZZFLITS** is jazzflits@gmail.com. **Bijdragen:** **JAZZFLITS** behoudt zich het recht voor om bijdragen aan te passen of te weigeren. Het inzenden van tekst of beeld voor publicatie impliceert instemming met plaatsing zonder vergoeding. **Rechten:** Het is niet toegestaan zonder toestemming tekst of beeld uit **JAZZFLITS** over te nemen. Alle rechten daarvan behoren de makers toe. **Vrijwaring:** Aan deze uitgave kunnen geen rechten worden ontleend.

KAUFMANN/GRATKOWSKI/DE JOODE

Wilbert de Joode. (Foto: Marcel Schikhof)

Frank Gratkowski. (Foto: Marcel Schikhof)

Achim Kaufmann. (Foto: Marcel Schikhof)

Op 20 januari was het trio Kaufmann/Gratkowski/De Joode te gast bij jazzpodium Hot House in Leiden. Ze spelen al 22 jaar samen, maar zijn nog altijd even onvoorspelbaar als vanaf het begin. Dus nog altijd geen vooraf bedachte structuren, concepten of repetities, alles is improvisatie, tot aan een flesje Spa Blauw, borrelend in de saxofoon... **Marcel Schikhof**